Maurici Serrahima i la llengua catalana

Josep M. Ainaud de Lasarte

L'any passat commemoràrem el centenari del naixement de Maurici Serrahima, una persona profundament catalana, autènticament cristiana i fidel testimoni dels temps que li tocà de viure. Un temps revolt: nascut el 14 de juny de 1902, morí el 8 d'abril de 1979, després de conèixer la guerra, la presó i l'exili. Observador honest, va deixar-nos unes *Memòries* que són un dels millors documents d'aquella època. Com ell deia, però, no era un llibre d'història, sinó, simplement, unes memòries.

Maurici Serrahima i Bofill era d'una prestigiosa família de juristes: el seu avi, Maurici Serrahima i Palà, va ser un dels millors degans del Col·legi d'Advocats de Barcelona, i el seu pare, Lluís Serrahima i Camín, presidí la Caixa de Pensions i el Cercle Artístic de Sant Lluc, i li foren concedits els honors de Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, un càrrec que mereixia i estimava, però per al qual no va poder ser elegit, per les circumstàncies polítiques. La família Serrahima es trobà en aquella situació, en què era difícil de mantenir-se fidel a Catalunya i a l'Evangeli, posada a prova durant la guerra del 36 i la repressió franquista.

Maurici Serrahima seguí la carrera d'advocat i l'exercí honestament i amb eficàcia, però se sentí doblement atret per la vocació política i la literària. Militià dins Unió Democràtica de Catalunya, ajudà els sacerdots perseguits a la zona republicana durant la guerra i fou empresonat pel sinistre SIM, acusat de ser –increïble– el cap de Falange Española! Exiliat a França en 1939, retornà a Catalunya en 1940 i s'incorporà a la vida cultural, ben difícil, d'aquell temps. Es comprometé en diverses activitats polítiques, i presidí «Miramar», lloc de trobada de persones de diverses maneres de pensar, unides per un mateix esperit català i democràtic. Tots els debats i conferències es feien en llengua catalana, i una de les sessions més apassionades va centrar-se sobre si era lícit o no col·laborar en la premsa en castellà. Serrahima va ser dels qui van fer servir sempre la llengua catalana, tot i que no s'oposà a fer servir el castellà per a defensar Catalunya, en la seva rèplica a Julián Marías, *Realidad de Cataluña*, publicada en 1967. Com a creació literària cal destacar les novel·les *El principi de Felip Lafont* (1934), *Després* (1951) i *Estimat senyor fiscal* (1955); un volum de narracions, *Petit món enfebrat* (1947), els d'assaig *La crisi de la ficció* (1965), *Sobre llegir i escriure* (1966), *El fet de creure* (1967), *Marcel Proust* (1971), *Dotze mestres* (1972) i una bona biografia de Joan Maragall (1955). Un assaig sobre Verdaguer ens prova el seu interès pels temes de la llengua i de les lletres, que en un país normal, com ell hauria volgut que fos el nostre, hauria trobat el seu lloc.

I no oblidem la seva tasca com a assessor de molts editors –els Aymà, en primer lloc– i com a membre de diversos jurats literaris al costat de Ramon Aramon i Serra, en uns anys en què no tothom en volia ser. Maurici Serrahima fou un català que va saber complir, en tot moment, el seu deure.◆

Llengua Nacional

Llengua Nacional treballa per afermar la llengua catalana en tots els camps, ajudant al seu estudi i bon ús. Pretén també de desvetllar en la nostra gent la consciència d'una realitat nacional catalana.

Llengua Nacional analitza i fomenta la normativització de la llengua catalana. Conseqüentment, desitja que el procés de normalització lingüística assoleixi la màxima extensió i concreció.

Associació Llengua Nacional
Bústia postal 24057
08080 BARCELONA

Telèfons: 93 456 88 79 / 669 85 32 37
llengua@menta.net
http://www.llenguanacional.lesrevistes.com

❒ Soci protector:	quota mínima anual de	43 €
❒ Soci numerari:	quota mínima anual de	25 €
❒ Subscriptor regular:	quota anual de	15 €

DADES PERSONALS

Nom.....Cognoms.....

Adreça.....

Codi postal.....Població.....

Telèfon.....Adreça electrònica.....

FORMES DE PAGAMENT

❒ Xec (a nom de Llengua Nacional)
❒ Ingrés directe: 2013 0088 69 0200522492 (Caixa de Catalunya)
❒ Domiciliació bancària

Ent.|__|__|__|__| Of.|__|__|__|__| D.C.|__|__| Núm.C.|__|__|__|__|__|__|__|__|__|__|